Kaina 60 centų

III metai. 1925 m. Gegužės mėn.

SKAUTŲ AIDAS

Mėnesinis Skautų laikraštis

23 №

Lietuvos TSR Valstybinė Centrinė Bibliotekа
Центральная Библиотека

Žaidimai.

1. Labirintas arba šaudyklė.

Visi stoja ratu ima vienas kito rankas ir iškelia aukštyn. Vienas asmuo yra šaudyklė ir bėga; antras — audėjas privalo perlįsti per kiekvienus vartus, apeidamas vienus išlauko, kitus iš vidaus. Vadinas bėgyje gaunasi vingiuota linija. Audėjas tuomet tegali tverti šaudyklę, kada ją priveja, pribėgęs tuo pat keliu, kuriuo perbėgo šaudyklė. Jeigu šaudyklė ar audėjas apsirinka, tad tie vartai lūžta (žaidėjai pasileidžia rankomis) ir tas skaitosi pralošęs. Jo vieton eina kitas ir žaidimas tęsiamas toliau. Šis žaidimas galima žaisti kambaryje ir ore.

2. Aštuoni katinai.

(Žaidžiama nuo 9-13 žaidėjų).

Žaidėjai sustoja poromis viens prieš kitą 4 metrų (○○○○) atstu ir renkiasi sau miestų vardus, bet taip, kad negirdėtų esąs viduryje žaidėjas, kuris privalo žinoti, kokius vardus išsirinko visi žaidėjai, bet neprivalo žinoti, kas kurį miestą išsirinko. Žaidėjai apsirėžia savo vietas ratais. Vidurinis žaidėjas ištaria kokius nors du miestų vardus ir žaidėjai, turį tuos vardus, privalo pasikeisti vietomis. Tuo tarpu vidurinis žaidėjas stengiasi užimti jų kurią nors vietą. Jeigu jam tai pasiseka, tai nustojęs vietos žaidėjas užima jo vietą ir visas žaidimas tęsiamas toliau.

3. Ąsotėlis.

Kėdės arba suolai statomi eilėmis viena prie kitos. Žaidėjai sėda nusigrįžę nugaromis nuo gretimos eilės. Vedėjas apeina žaidėjus ir išsirinkęs vieną jų, sušunka: „Ąsotėlis“! Iššauktas stoja ir tuomet abu bėga aplink į priešingas puses. Kas pirmutinis atbėga ir užima vietą, tas išlošęs. Netekęs vietos tęsia taip pat toliau. Žaidžiant, pageidaujama dainuoti.

Surinko *P. V. S.*

Laikrodis kalendorius 1925 metams.

Dažnai reikalinga sužinoti, kokia savaitės diena atatinka kokiai nors mėnesio dienai. Kalendorių, kurį ne visumet gali turėti su savim, galima šiuo atveju pamainyti kišeniniu laikrodžiu, o su juo beveik niekumet nepersiskiri. Būdas permainyti kiekvieną kišeninį laikrodį kalendoriu — labai paprastas.

Nuimk nuo laikrodėlio stikliuką ir greta skaičių pastatyk rašalu arba tušu taškus sekančia tvarka: prieš „1“ pastatyk tris taškus; prieš „2“ — šešis; prieš „3“ — šešis; prieš „4“ — du; prieš „5“ — keturis; prieš „6“ — nė vieno; prieš „7“ du; prieš „8“ — penkis; prieš „9“ — vieną; prieš „10“ — tris; prieš „11“ šešis; prieš „12“ — vieną. Dabar gali vartoti laikrodį kaipo kalendorių. Sakysime, reikia sužinoti, kokia diena bus 4 kovo 1925 metų. Kovas — 3 mėnuo. Šalia skaičiaus „3“ laikrody stovi šeši taškai; vadinasi reikia sudėti skaičių 6 su 4; sumą jų — 10 dalyti iš 7; gausi 1 ir liekanoj 3; reiškia, 4 kovo 1925 metų buvo 3 diena sąvaitės — trečiadienis.

Gali atsitikti kad skaičių suma yra mažesnė už 7; tuomet ta suma stačiai rodo sąvaitės dieną. Pavyzdžiui, turime 2 balandžio 1925 m; balandis — 4 mėnuo; laikrodėlyje šalia skaičiaus 4 yra 2 tašku — sudėję 2 su 2 gausime 4. Suma 4 stačiai nurodo sąvaitės 4-tą dieną — ketvirtadienį Jeigu prieš skaičių laikrodyje niekas nestovi — pridėti nieko nereikia. Jei padaliję gautąjį skaičių gausime atsakyme O — toji diena bus sekmadienis. Galima laikrody parašyti skaitmenimis taškų skaičių. Taškus galima pastatyti spalvotu rašalu jie tuomet geriau matomi.

1926 metams.

Pastatyk greta skaičių taškus sekančia tvarka; prieš „1“ — keturis; prieš „2„ — nė vieno nereikia; prieš „3“ — nereikia; prieš „4“ — tris; prieš „5“ — penkis; prieš

III metai 1925 m. gegužės mėn. 23 Nr.

„SKAUTŲ AIDAS“

:-: :-: MENESINIS SKAUTŲ LAIKRAŠTIS :-: :-:

Redakcijos antrašas: Kaunas, :-: :-: :-: Kęstučio g-vė 63—1
Administracijos antr.: Kaunas, :-: :-: :-: Duonelaičio g-vė 13a-2

J. E. Respublikos Prezidentas *Aleksandras Stulginskis*.
Lietuvos skautų Šefas.

LTSR valst. respublikinė biblioteka

Lietuvos Skautų Asociacijai įsakymas.

1925 m. balandžio 19 d.

1 §.

Jo Ekselencija Valstybės Prezidentas Ponas Aleksandras Stulginskis maloniai sutiko būti Lietuvos skautų Asociacijos Šefu ir savo autoritetu remti skautiją Lietuvoje. Šiandien man tenka garbės perduoti Jam Skautų Šefo pareigas.

Atsisveikindamas su jumis, skautai, pirmiausia turiu tarti nuoširdų padėkos žodį mano uoliems bendradarbiams skautams Remti Draugijos Centro Tarybos nariams, vyriausiam skautininkui, visiems tuntininkams ir skautininkams.

Linkiu jums, skautai, sėkmingai darbuotis ateity ir stropiai plėst skautų idėjas Lietuvoje.

2 §.

Vienam pirmųjų Lietuvos skautų organizatorių, šešius metus vadovavusiam Lietuvių skautams, vyresniam skautininkui Vsevolodui Šenbergui už nuopelnus skautijai suteikiamas „Sidabrinio Garbės Vilko“ ženklas.

3 §.

Už pasidarbavimą skautijai kunigui prof. Morkeliui, kun. Petrikai ir kun. Mažonavičiui suteikiamas „Svastikos“ ženklas.

4 §.

Šiaulių tunto I-mos „Vytauto“ draugovės skautui Genrikui Petroniui už išgelbėjimą gyvybės š. m. kovo 22 d. suteikiamas bronzinis kryžius su raudonu kaspynu.

5 §.

Žemiau įvardintiems suteikiami sekantieji laipsniai:

1. Vyresnio skautininko — skautininkams Antanui Mačiuikai,
2. „ Mikui Kalmatavičiui,
3. „ Aloizui Valušiui,
4. Skautininko — paskautininkams Viktorui Čečetai,
5. „ Kaziui Kasakaičiui,
6. „ Zigmui Varankai,
7. „ Viktai Šikeraitei,
8. instruktoriaus — mokytojui Simonui Slavėnui,
9. paskautininko — skiltininkui
10. „ Zenonui Blynui,
11. „ Zenonui Glodeniui,
12. „ Leopoldui Kumpikevičiui,
13. „ — draugininkui Viktorui Bačinskui.

(pas.) Skautų Šefas *Dr. Alekna.*

Vyr. štabo pranešimas.

Vyriausias Skautininkas Šenbergas š. m. gegužės 1 d. iškomandiruotas kariuom. reikalais į užsienį, kur truks 2-3 sąv. Jį pavaduoja vyresn. skautin. Valušis. Vyresn. skautin. Šenbergas savo silpnai sveikatai pataisyti pasiliuosavo nuo skautų organizinio darbo dviem mėnesiam.

Skautų Patrono šv. Jurgio šventė Kaune.

Dauguma Jūsų būsite skaitę „Skautų Aide“, kad kitų šalių skautai kaip pav. Anglijos, Amerikos, Danijos, Rumunijos, net Siamo turi savo organizacijos priešaky garsius valstybės vyrus: princus, hercogus, karalius, prezidentus... Nevienas atsidusome tardami: kuomet mes prie to priaugsime, kada sau tokios garbės ir savo užtarėjų beįgysime?!

Šiemet Skautams Remti Draugija, išrinkusi naują Centro Tarybą, nusprendė prašyti Ekselencijos Respublikos Prezidento tapti Liet. Skautų Asociacijos Šefu.

E. Prezidentas prašymą išklausė, beliko tik akto viešas išpildymas atlikti.

Balandžio 19 d. plaukia, važiuoja šniokščiančiais traukiniais uniformuotos jaunuomenės būriai į Kauną paraduoti. Šv. Jurgio šventė buvo nukelta į 19 d. ir tuo būdu šios iškilmės pasidvigubino.

10 val. prie Įgulos bažnyčios renkasi vakar pasibaigusio skautininkų suvažiavimo delegatai, renkasi pavieniui, arba kai kurios draugovės rikiuotėje, skautai, ateina Šefas dr. Alekna, vyr. skautininkas Vs. Šenbergas, buv. Latvių vyr. sk. Voitas ir daugelis kitų aukštų svečių.

sid. garbės vilka šefas suteikia Vyriausiajam skautininkui Vsevolodui Šenbergui, o skautų darbuotojams Prof. Morkeliui, Mariampolės skautų globėjui kun. J. Petrikui ir kun. Vl. Mažonavičiui — svastikas.

Buvo padaryta keliolika pakėlimų į visus skautininkų laipsnius.

Čia taria atsisveikinimo žodį gerb. Šefas. Tyliai, ramiai savo įprastu tonu. Tas skautams padaro gilaus įspūdžio. Aplink savo Šefą sueina skautininkai ir sustoję ratu, tvirtai susiima rankomis ir duoda skautininkų įžodį. Po įžodžio at-

Trečio skautininkų sąjungos narių suvažiavimo dalyviai.

Įeina bažnyčion. Prof. J. Morkelis pasako trumpą ryškų pamokslą ir prasideda suma. Mišioms tarnauja skautai.

Po pamaldų Kauno Tuntininko išrikiuoti skautai ištiesia ilgą ilgą eilę Laisvės Alėja paskui gusarų pulko orkestrą link Rotušės aikštės. Be kauniečių, parade dalyvauja dvi Mariampolės draugovės, Vilkaviškio, Panevėžio ir Šiaulių skautai. Atėję į Rotušės aikštę, skautai sudarė ketvirtainį. Čia atvyksta skautų Šefas dr. Alekna. Sk-kas Kalmantavičius Šefui užkabina sidabrinį garbės vilką, sk-kų suvažiavimo Šefui pasiūlytas. Tokį pat

važiuoja ponas Valst. Prezidentas. Pasveikina skautus skautišku „Budėk!“. Šie sutardami atsako. Šefas pristato p. Prezidentui Vyr. Štabo narius ir svečius, skaut-ką Voitą ir Rygos liet. skautų dr-ką Burlevičių; kuriam p. Valst. Prezidentas suteikia aukso leliją.

Ponas Valst Prezidentas perima skautų Šefo pareigas. Giedamas Tautos Himnas ir visi skautai, subėgę į ratą, kartu su savo nauju aukštu Šefu duoda skauto įžodį. P. Valst. Prezidentas sako skautams prakalbą. Kukliai ir gražiai skamba žodžiai: „Šiandien man tenka labai dide-

lės garbės ir labai didelės laimės būti Lietuvos skautų šefu...“ Po to įvairios skautų draugovės demonstruoja skautiškus darbus, žaidimus, dainuoja ir t. t. Šefas Valst. Prezidentas lanko įvairias draugoves. Jį lydi: Užs. R. minist. p. Čarneckis, Kr. aps. ministr. pulk. Daukantas, Vals. Prez. adj. maj. Lands Koronskis, buvęs skautų šefas dr. Alekna, vyriausias skautininkas Šenbergas ir vyr. sk. štabo nariai.

Ilgai stebėjęs skautų veiksmus, šefas Valst. Prezidentas atsisveikina su skautais žodžiu ir su skautininkais rankos paspaudimu.

Skautai eina į Karo Muzėjų prie žuvusiems už laisvę paminklo. Čia taria kelis jaudinančius žodžius sk. remti dr-jos pirmininkas Užs. Reik. Ministeris p. Čarneckis, o skautų vardu prie paminklo kojų deda vainiką vyresn. skautininkas kap. Kalmatavičius.

Mažą kuklią mūsų karžygiams dovanėlę duoda Rygos liet. skautų dr-vės draugininkas Burlevičius. Jis taria kelis giliausio patriotingumo pilnus žodžius. Jie buvo keli, ne keliolika, bet daugel akių sumirko nuo ašarų. Po to buvo karžygiams malda: nusiėmę fetrus ir didžiuoju saliutu juos skautai pagerbė. Skaut-kas Burlevičius klaupias prieš paminklą, deda mirusiems ant kapo gyvų gėlių, lyg norėdamas pažymėti, kad karžygiai mums nemirė, mums nemirštamais liks kad jie mums gyvi. Bučiuoja paminklo akmenį ir atsitraukia. Gyli tyla visur viešpatauja, lyg, rodos, sielos bičiuliauja su karžygiais.

Taip skautai savo tautos didvyrius gerbė... *Petras B.*

Baden Paulio sveikinimas.

Vyriausias skautų štabas šv. Jurgio dieną gavo iš B. P. šitokio turinio laišką: **„Brangūs broliai skautai, siunčiu eilutę, savo asmeniškų sveikinimų ir gerų linkėjimų šv. Jurgio dieną. Tegul šie metai būna didelio jūsų šalies skautijos darbingumo ir pažangos metai. Jums nuoširdus Robert Baden Powell“.**

Būkime skautais.

(Trečiąjį skautininkų suvažiavimą atsiminus).

„Sparton atėjęs, keleivi, visus pasakyki mus matęs
Šventus įstatymus jos čia bepildančius žuvus“.

Pažvelgkime į dabarties ar senovės pasaulį, ir daug ten rasime įvairių gražių, kilnių, net šventų teorijų, pamokymų, daug gražių minčių ir pasakymų. Bet teorija — viena, praktika — kita... Ir seni žydų farizėjai gražiai mokėjo mokyti, dar gražiau žmonėms įkalbinėti ir baidyti jei jie jų mokslo, pamokymų, nurodymų nepildys. O kaip tie farizėjai patys gyveno ir kaip jie pasielgė su krikščionybės Didžiuoju Mokytoju. Didžiosios Tiesos Skelbėju? Visi krikščionys tą gerai žino. Žino jie, kad Kristaus mokiniai ne tiek žodžiu, kiek pavyzdžiu, pasiaukavimu į save žmones patraukė. Žino, kaip šimtai pasiaukavusių krikščionių žūdavo, o jų vieton stodavo tūkstančiai. Žūdavo tūkstančiai, bet tai nebaidė tikinčiuosius, kurių stojo milijonai, o laikui bėgant ir visas pasaulis nulenkė galvą prieš Kristaus idealus. Ir man aišku, kad žodžiai moko, pavyzdys patraukia, pasiaukavimas gimdo karžygius.

Bet nesigilinkime į seną pasaulį. Amžių virtinę suvėrę, ankščiau pasakytam įrodyti, nors ir mažiau žinomų pavyzdžių nemažai rasime. Visi didieji pasaulio žygiai ir laimėjimai pasiekti darbu, pasiaukavimu ir net krauju.

Pažvelkime į dabartį.

Veidmainiavimas, farizėjiškumas (jei taip galima išsireikšti) plačiai praplito žmonė-

se, kaip madai ir gyvenimui būtinas dalykas ir giliai žmonėsna įleido šaknis. Vienaip kalbėti, o kitaip padaryti — paprastas dalykas, ir žmonės tai per nuodėmę nelaiko. Sugebantį gerai veidmainiauti dargi vadina „gudru žmogumi“. Bet tai biaurus ir pikčiausias mados melas. Tuo būdu žmonės apgaudinėja save ir gyvenimas darosi nebepakenčiamas.

nizacija, jau plačiam pasauly turi stiprius pamatus. Tie pamatai pradėjo įsigyvendinti ir Lietuvoje. Tuos pamatus sudaro 10 skautų įstatų. Jei jaunuolis jais savo gyvenime vadovaujasi, jis gali vadintis skautu. Bet pasivadinti maža. Reikia tuos įstatus ne tik žinoti, bet savyje įgyvendinti ir pradėti dirbti, gyventi ne todel, kad tai įstatuose įrašyta, bet kad ki-

1925 m. balandžio 19 d. perimdamas skautų šefo pareigas, J. E. Respublikos Prezidentas sako skautams prakalbą.

Nebepakenčiamas, nes apgaulė, melas, veidmainiavimas nesmerkiamas kaip didžiausia piktadarybė, bet dažnai tolerojamas, tylomis pro šalį leidžiamas kaip neišvengiamas gyvenimo, „mados“ ir apystovų reiškinys, o retkarčiais jaunuoliai savo tarpe tai net laiko „išmintingumo pažymiu“! Liūdna... Jei gyvens mūsų tarpe veidmainiavimas, jei vadovausimės gražia teorija, kilniais idealais tik kalboje ir manysime, kad geram gyvenimui, gerai ateičiai užtenka tik gražiai pakalbėti, tad baisi mūsų ateitis! Reikia gražias teorijas ir mintis gyveniman vykinti tuomet tik jos neliks tuščiais žodžiais.

Skautai ir visa Skautų Brolija būdama nė teorėtinė ir ne tuščiakalbė, bet praktiška, kilni jaunuomenės auklėjimo orga-

taip ir būti negali. Veidmaniavimui, tuščioms kalboms, kaip atsitinka, veik visose jaunuomenės organizacijose, skautų tarpe nera vietos. „Skauto žodžiu galima pasitikėti“ skamba pirmas skautų įstatas. Tatai reiškia, kad viską, ką skautas pasakė taip ištikrųjų yra buvę, ką jis pažadėjo tai ir išpildys ir kad pats skautas už teisybę kovoti yra pasiruošęs. Geram darbui, Tėvynei, už teisybę ir išnaikinti pikta, skautas nė savo gyvybės neprivalo pasigailėti, nes skautas mano, kad tik tas gali gyventi, kas nebijo mirti.

Skauto pasiaukavimui šių dienų jaunuolis „realistas“ mes pajuoką rieškučiomis, bet skautas žino, kad tik iš pasiaukavimo sėklos išauga didelis vaisius. Ir skautas šypsodamos savo idėjai, geram

darbui **ne žodžiu, bet darbu** pasiaukos, žinodamas, kad tik tuomet jis gali vadintis skautu.

Būkime skautais.

Skaičiumi skautai paūgėjome. Lietuvoje skautų šiandien yra virš 2000. Bet galybė ne kiekybėj, o kokybėj. 150 spartiečių žygis ir jų garbinga mirtis kovoje su priešais Termopilų sąsiaury tūkstančiams metų praslinkus gyva žmonių atmintyje ir pamokanti. O Rusų imperijos kelių milijonų armija Didžiajam kare ir dalies to nepadarė ką padarė 150 spartiečių ir jos žygiai gėdulu, skurdu pridengė Rusiją. Neprilygs tie rusų milijonai pusantro šimto spartiečių žygiui. Neprilygs jie ir šių laikų. — Didžiojo karo metu — belgų mažai kariuomenei karžygiškai ginant savo Tėvynę nuo vokiečių.

Mes, skautai, skaičiumi paūgėjome, bet mūsų pamatai — įstatai ir duotas skautų įžodis mūsų skautiškame gyvenime dar visų skautų širdyse neprigijo. Iškilmingai davėme įžodį tarnauti Dievui, Tėvynei ir skautijai; kasdien dėvime skautų trijų lapelių ženklelį, kuris yra duoto įžodžio simbolis, bet jei kas iš mūsų pastatė aukščiau teorišką auklėjimąsi ir kalbas, pastatė aukščiau kitų organizacijų, kuopelių idealus **prasižengė prieš duotą įžodį** ir prieš savo skautų Brolijos pamatą I įstatą „Skauto žodžiu galima pasitikėti“; Kas to savo prasižengimo neatjautęs pradės kergti pirę skautybės savo, ar iš kitur gautą „credo“, suardys skautų brolijos pagrindą — skautų drausmę, išbrauks iš Brolijos skautų broliškumą. ir tuomet „finis Brolija!“ Skautų I įstatas: „Skauto žodžiu galima pasitikėti“ ir IV įstatas: „Skautas yra kiekvieno artimo draugas ir kiekvieno skauto brolis“ bus išbrauktas iš skautybės pagrindų, arba paliks kaip graži teorija — tušti žodžiai.

Daug Lietuvoje yra organizacijų, draugijelių, kuopelių, sąjungų, kurių įstatų, statutų paragrafuose daug įrašyta kilnių obalsių, ir minčių, bet tie įstatai tik perėjo apskrities viršininko registracijos knygą ir pelėja spintose. Ir, kaip vienas žymus darbuotojas pasakė, jei tie visi apskričių viršininkų knygose užregistruoti įstatai būtų įgyvendinti, Lietuvoje būtų rojus... Nenorėkime kad praktiška jaunuomenės auklėjimosi organizacija — skautų Brolija sulauktų panašaus likimo.

Būkime skautais.

Nenukrypkime nuo praminto jaunos skautybės vieškelio į šunkelius. Neapkarpykime, jauni broliai skautai, skautų idealus iš šalies primetamomis idėjomis, teorijomis, bet praktiškai, nuolatos, tylomis vykdinkime skauto idealą gyveniman.

Būkime skautais.

Tik tuo mes tikrai patarnausim Tėvynei ir Tautai. *Skruzdė.*

Budėkime.

Gyvenimas — tai laikrodis. Kaip laikrodžio švytuoklė nenuilstamai švytuoja, taip ir gyvenimo atskiri reiškiniai nepastovūs: kartais iškyla padangėsna, o kartais su kurmiu giminuojasi — taip ir siūbuoja, tartum toji laikrodžio švytuoklė. Tuo tarpu valandų žymininkas slenka pirmyn ir rodo, kas kart besiartinančią mūsų mirtį...

Gyvenimas, ir atskiri individai kas kart artinasi prie amžinybės karsto, kas kart žengia pirmyn jiems paskirtoju keliu ir nė vienas jų ne drįsta atsigrįžti, žengti atgal, arba be paliovos švytuoti, kaip ta laikrodžio švytuoklė... Jiems tai neleista! Švytuoklė besisupdama suka ratų, ratukų daugybę ir stumia į priekį valandų ženklininką, kuris jau rodo atskirų narių išnykimą, mirtį... O gyvenime, ar ne tas pat!? Gyvenimas banguoja, atskiri asmens besisukdami tame gyvenimo laikrodyje varo gyvenimo žymininką į priekį: gimsta, sensta, miršta...

Mums, skautams, tame gyvenimo laikrodyje tenka suvaidinti svarbi rolė. Tik pažvelkim į daugumos mūsų visuomenės gyvenimą. Jie tartum stumte stumia tąjį gyvenimo žymininką į priekį savo nepa-

doriu, nesąžiningu, ištvirkusiu gyvenimu. Kai kurie jų savo mintimis padangėmis skraido: gi kasdieniniame gyvenime kurmio landų neišvengia. Tokių žmonių mes, jei norime, galime užtikti įvairiuose mūsų visuomenės sluogsniuose. Mes jų galime rasti ir kasdieniniame mūsų daugumos mokinių gyvenime: nesąžiningumas, melas, nikotinas, alkoholis, iš dalies ir paleistuvystė, tai vis atributai, prieš kuriuos, mano nuomone, neverta skraiste akių užsidengti. Prisiminus tąjį, visų dažnai kartojamą pasakį, kad „jaunimas — tautos ateitis", tenka truputį nuliūsti... Juk jaunimo užduotis atvaduotąją nuo priešų — skriaudėjų Tėvynę išlaikyti, ir be to, sutverti jos tolimesniam vystymuisi, klestėjimui tvirtus ramsčius. O ramsčiai, jau pat savo augimo, subrendimo stadijoj pradėję triunyti, jai tik mirtį priartintų... Kiek šiandien mūsų moksleivijoje, studentijoje ir bendrai visuomenėje džiovininkų, iš kurių jau ko nors ypatingo tikėtis, savaime aišku, negalima. Man rodos, nepaslaptis, kad Lietuvoje, gyventojų proporcingumo atžvilgiu, džiovininkų didesnis nuošimtis, negu kitose aplinkinėse valstybėse. Gi Lietuva, tokia mažutė tautelė (valstybė!) gali tinkamai išsilaikyti tik būdama stipri savo dvasia ir kūnu, būdama liuosa nuo tų, aukščiau minėtų, kandžių, kurios graužia iš pamatų mūsų, dar vos pradėjusią bujoti, tėvynę.

Bet ir tai girdėdamas skautas nusiminti neprivalo! Jam tai turi būti akstinas, stumeklis giliau pažinti visuomenės (visų pirma savo) ydas ir su jomis kovoti. Skautas iš jaunų dienų atpratęs nuo ištižusio, lepaus gyvenimo, apsišarvavęs geležine valia, ištverme, nenuveikiama energija ir darbo meile, mokės tinkamai atsidėkoti savo auklėtojams ir brangiai tėvynei.

Tenka išgirsti daugumos mūsų mažesniųjų broliukų pokalbius, kuriuose, tarp kit ko, jie teisinasi: „Ir kuogi aš būdamas toks mažas, silpnas galiu patarnauti Tėvynei?" Žinokite broliukai, kad jūs tinkamai, sąžiningai atlikdami savo kasdienines pareigas, sąmoningai gyvendami, save auklėjate, ruošiate būsimiems tėvynės darbams — tuo pačiu jau ir tėvynei dirbate. „Neieškok didvyriškų žygių, bet tik visuomet sąžiningai, sąmoningai, daryk, kas tavo jėgoms prieinama, o daug visuomenėje reikšmės turėsi". Jūs dalyvaujate skautų organizacijoje, kurios tikslas yra išauklėti vispusiškai (protiškai, dvasiniai, fiziškai, doriškai, estetiškai) žmogų — jaunolį, kad ateityje taptų naudingu Dievui ir tėvynei sūnumi. Priemonės tam atsiekti — įvairūs žaidimai, specialybės, stovyklos, iškilos, pašnekėsiai, geležinė drausmė, kas ytin svarbu jaunuolio auklėjime. Skautija braukia iš savo tarpo ir visu griežtumu neapkenčia: nesąžiningumą, melą, nikotiną, alkoholį, paleistuvystę — pataikavimą savo žemiesiems geiduliams. Norint nuo ko nors atgrasyti, reikia to vieton ką nors duoti. Skautija tų dovanų nešykšti.

Žmonės, neįsigilinę į tą sistemą, tinkamai nesupratę jos uždavinių, tikslų (o įsisąmoninti ne momento darbas!), dažnai paviršutinai į tai žiūrį, tvirtina, esą skautybė tam tikra, užįdominanti jaunuolį, forma, kuri, kaip tokia, ko nors rimtesnio duoti negali... Taip gali kalbėti didžiausias šioj srityj profanas (nenusimanėlis), žiūrįs ne į dalyko turinį, bet tik į formą, kuri yra antraeilis dalykas. Kaip maloniai šypsotūs tėvynės ateitis, jeigu mūsų besimokanti, brėstanti jaunuomenė išmestų iš savo tarpo tąsias visuomenėje vyraujančias ydas, apie kurias jau aukščiau minėjau. Tegul tauta susideda iš tokių visuomenės narių, kurie liuosi nuo virš minėtų ydų, stipri kūnu ir dvasia; tokia tauta gali drąsiai žengti priekin, skindama kas kart vis naujus kelius. Be abejo dar čia, nieks neužginčys, kad reikalinga religija, kuri žmones vieni ja ir priverčia siekti vienodų tikslų. Tikyba — tai cementas, kuris jungia rūmo statomąją medžiagą. Bet reikia visumet atsiminti, kad sugedusiai, netikusiai medžiagai tasis cementas mažai reikšmės turi. Tat broliai skautai, įsigilinkime tvirčiau, sąmoningiau į skautijos — mūsų plačius uždavinius, siekius, išsemkime, kiek galėdami daugiau josios turinį; stenkimės **skautiškai** pastebėti vyraujančias šių dienų visuomenėje ydas, netobulumus... Visa patys tinkamai pažinę, tieskime kelius, kurie išvestų visuomenę iš tų kurmio landynių... Tat pakartoju: Budėkime!

Liūd. Antanėlis.

Džiaugsmo diena.

Šiandien linksma,—džiaugsmo juokas
Plaukia liejas iš krūtinės.
Girioj paukščiai čiulba, suokia,
Žydi gėlės pirmutinės...
Ei, jaunime, šian iš grįčių,
Iš pilkųjų tų pavėsių.
Čia tarp žydinčių gėlyčių
Tu ir pats bepražydėsi.

G. Panemunis.

Ryto gėlės.

Žydėkite skaisčios rytmečio gėlės...
Varsotas viršunes į saulę iškėlę,
Rausvieji radastai, laukų lelijėlės,
Plačiai išbujoję ir kerais sužėlę,
Žydėkite skleiskite žiedus marguosius,
Kur puošias kas rytą sidabro rasomis
Ir skleidžia po žemę kvapus nuostabiuosius,
Ir žvaga, ir tvyska briliantų varsomis...
Mes žiūrime stebimės nuostabia grože,
Kur įdiegė jūsų žieduosna Tvėrėjas
Kai pumpuras rausvą žiedelį mums vožia,
O kvapas pasklysta, banguoja ir liejas...
Ir klaupę ant kelių, giedosime giesmę,
Ir garbinsim didį Visatos Tvėrėją,
Ekstazėj į dangų rankas mes ištiesme
Ir sveikinsim saulę, gyvybės nešėją...

G. Panemunis.

Dar viena darbo sritis.

Palyginamai dar taip jaunutė L. S. Asociacija jau šiandien yra parodžiusi savo vertę ir jau nuolat pasigirsta iš visuomenės balsų kurie mus, skautus, šaukia eiti į kaimą kaip doros, blaivybės apaštalus. Jau visuomenė skautais pasitiki ir deda juose viltį, kalbėdama apie tėvynės ateitį.

Ką gi mes, skautai, atsiliepsime į tą šauksmą?

Be abejo klausimas apie skautybės plėtimą kaime yra naujas, reikalingas apsvarstyti.

Man rodos, jau be ne bus atėjęs laikas skautybei išeiti iš gimnazijų ir kitų mokyklų sienų ir apimti visą Lietuvos jaunuomenę. O jei mes pažiūrėsime į mūsų kaimą, šis klausimas man rodos svarstytinas ryt dienos nelaukiant.

Visi kas turi santykių su liaudimi ir bent kiek dirstelėjo į jos gyvenimą, turėjo pamatyt, kad tie slibinai, kurie daugiau nieko kaip tautai mirtį pranašauja, kaip girtuoklystė, rūkymas, dorinis nupuolimas bei fizinis menkėjimas, jau vis labiau ir labiau pakelia galvas, o nūn to nieks tinkamai neįstengia atremti.

Čia, rodos, tėra netinkamo auklėjimo vaisiai. „Ką Jonukas išmoko, tą Jonas moka“.

Kaimo jaunuomenė ligi 16—18 metų yra palikta kaip sakoma „Dievo valiai“. Vyresniojo amžiaus jaunuomenė turi savo sąjungas, kuopas ir p., bet ten nesiranda vietos vadinamiesiems pusberniams, piemenims ir vaikams.

Svarbiąusiu gyvenimo momentu, kad bręsta protiniai, fiziniai ir lytiniai, kada turi susidaryti charakteris, kada yra daugiausiai gavojaus nuslysti iš doros kelio, palikti patys vieni.

Taigi ta palikta likimo valiai jaunuomenė, neturėdama jokio aukštesnio idealo, stumiama jaunuolio prigimties — veikti, tvirksta pranta rūkyti, girtuokliauti ir t. t., o kuomet ji įeina į organizacijas, į visuomenės darbą, jau dažnai turi ydų ir blogų įpročių, tvirtesnių nekaip visos dorinančios ją priemonės.

Taigi šiandien reik užbėgt blogybei už akių. O tą tegali padaryti skautija.

Tat telieka svarstyti darbo būdai ir imtis dirbti.

Žinoma šiandien neturime tiek skautijos darbuotojų, kad galima būtų plačiau imtis darbo kaimuos. Bet jau galima pradėti šį tą, kai skautai moksleiviai atostogauja, patraukus prie to liaudies mokytojus ir kitus liaudies inteligentus.

Be to reikia pasirūpinti išauklėti liaudies skautijos darbuotojų. Čia svarbiausia gal būtų daugiau kreipti dėmesio į mokytojų seminarijų mokinius, ten kuoplačiausiai paskleidžiant skautiją. Jie, liaudies mokytojai, tegali sėkmingai darbuotis skautams kaime. Jie ir privalo būti ten jos pioneriais.

Žodžiu, darbas bus galimas, jei tik jo imsimės. O imtis turime, nes tėvynės ateitis to reikalauja. *G. Panemunis.*

Rumunijos skautijos istorija.

Gimusi moralinio krizio laikotarpyje, skautija Rumunijoje pasiėmė taurią misiją padėti tautai atgimti, auklėjant naujos kraštą kartas sulig Baden-Powell'o auklėjimo principų.

Rumunų skautų asociacija tapo įsteigta 1914 m. grupės steigėjų, kurių tarpe paminėti reikia: prof. Margocipulkin Berindei, kapit. I. Simboteanu, prof. Ghidoniescu, majoras Manolescu ir kiti, kurie sutvėrė pirmą skautams remti komitetą.

Nicola Jorga, didelis rumunų mokslininkas paraše laikraštyje „Neamul Romänese“: „Rumunų Karalijos sosto įpėdinis, kunigaikštis Karolis, 21 metų amžiuje, šoko su pilnu jaunystės entuzijazmu ir su tikru ir drąsiu pasiryžimu į fizinio ir moralinio auklėjimo organizacijos darbą — pasišventė skautijai“.

Skautų organizacija trumpu laiku taip žymiai išaugo, kad po metinės darbuotės pulk. Berindei metinėje apyskaitoje pranešė, kad skautų skaičius siekia su viršum 9000.

1915 metais ruoštasi į karą, vadovaujant kunig. Karoliui, „Didžiojo Legijono“ viršininkui.

Išleidus 15 rugp. visuotinos mobilizacijos įsakymą, kunig. Karolis duoda įsakymą Didžiajam Legionui, kuris mobilizuoja visus skautus ir šaukia stoti po Didž. Legijono vėliavomis visą rumunų jaunomenę, kuri susiorganizavo į 66 skyrius.

Išėjus daugumai suaugusių vyrų į frontą, jauni vaikai ir skautai padėdavo krašto viduje k-ą: ligoninėse prižiūrėdavo ligonis, dalindavo laikraščius ir knygas karuomenės tarpe, kai kur eidavo policijos pareigas, pranešdavo valdžiai visokias žinias. Kai kurie skautai, eidami savo pareigas, didvyriškai pasielgdavo: vienas jų sudegė norėdamas suimti žmonės, kurie siuntė priešui ženklus. Kitoj vietoj susibūrę vaikai savo iniciatyva prisidėjo prie miestelio apgynimo. Daugumoje atsitikimų skautai rūpestingai ir su pasišventimu atliko savo pareigas.

Lapkritys ir gruodis 1916 m. buvo didžiausios suirutės laikotarpis. Po greitos evakuacijos prieš vokiečius daug jaunų vaikų atsiskyrė nuo tėvų ir, palikti savo likimui, pradėjo bastytis. Visi jie buvo nuvargę, išalkę, o žiema jau prasidėjo. Sausio mėnesyje švietimo ministeris kreipėsi į skautų organizacija, prašydamas padėti gelbėti mažus pabėgėlius.

Skautai nuo pat pradžios paėmė savo globon 9154 pabėgėlius, kuriuos išskirstė į 25 kolonijas. Ten buvo įruoštos tikros mokyklos, kuriose mokydavo juos naudingų amatų.

1919 met. teikia galop po baisios didžiojo karo audros pirmų džiaugsmo spindulių ir rumunų tautos vienybę, naują perijodą Rumunų skautijos gyvenime. 1919-1923 metai yra charakteringi šiais įyykiais: rumunų skautijos prigijimas įvairiose naujos valstybės provincijose, tautinės rumunų skautijos programos statymas ivedimas naujų skautiško auklėjimo metodų: vilkiukų, roverių ir tt.

Skautybė ima smarkiai plėtotis, ypač naujai prijungtose provincijose, labiausiai gi Transilvanijoje. Vadovų ir instruktorių, o ypač geros centralinės organizacijos stoka labai kliūdė augti Rumunų skautijai.

Norint atkreipti viso krašto dėmesį, kasmet buvo ruošiamos stovyklos, būtent Brasove, Sibiu ir Sinaia pereitais metais.

Tose mažose olimpiadose susirinkdavo viso krašto atstovai. Kunig. Karolis, didžiojo legiono viršininkas aplankė jas ir praleido keletą dienų skautų tarpe. Karalius Ferdinandas, dalyvaudamas iškilmėse stovykloje, išreiškė pilną pasitenkinimą.

Arado draugovė suruošė vyresniesiems skautams jojimo kursus; reikia irgi paminėti greitosios pagalbos, gaisrininkų, fizinio auklėjimo ir amerikoniškų žaidimų kursus.

Rumunų skautų dalyvavimas Londono Jamboree buvo vienas garbingiausių. Rumuniją atstovavo tautinė draugovė, sujungta su choru, kuris išpildė keleta gražių dainų ir pademonstravo savo tautinius šokius.

Rankų darbų parodoje Rumunija paėmė pirmą vietą. Drausmės atžvilgiu jie ėjo tuojau po Švedų.

Rumunų skautai trokšta širdingai bendradarbiauti su kitais skautais didžiosios brol jos ir linki jiems pasisekimo.

Iš „Cercetazia“ Vertė *K. K.*

Del tėvelio mirties didžios nelaimės ištiktam broliui skautui

Lukauskui Vaciui

reiškiame užuojautos žodį: tvirtai laikykis karčių gyvenimo smūgių ištiktas.

Šiaulių Tunt. Skautai.

Lėlijos istorija.

Viso pasaulio skautų ženklas turi savo ilgą ir įdomią istoriją, kuri paeina iš paslaptingos senovės amžių gilumos.

Senovės šventose knygose lėlija laikoma skaistybės ir grožio emblema. Ezdra sako, kad iš visų žemės gėlių lėlija labiausiai tinkanti Dievui. Krikščionių lėlija reiškia vilties simbolį.

Lėlijos mitologija. Gražios senovės legendos ir mitai daug pasakoja apie lėliją. Senovės graikai savo gražiausiose pasakose aiškina jos kilmę. Sulig viena legenda mažasis Gerkulesas manydamas, kad deivė Junona yra jo motina, pradėjo čiulpti jos pieną. Junona nustūmė jį nuo savo krūtinės, ir du lašeliai jos pieno nukrito į erdvę. Vienas lašas krito į dangų ir pavirto į t. v. žvaigždžių pieno taką, antras nukrito ant žemės ir pavirto į puikią lėliją.

Lėlijos vartojimas ir kilmė. Senovės gyventojai labai dažnai vartodavo lėliją, kaip dievų atributą. Fidijus duosniai apibarstė lėlijomis Jupiterio mantija Olimpijoj. Daugelis senovės ženklų, dar Karakaliuofo, Tiverijo, Aleksandro, Severo ir kt. laikais lėlija buvo vartojama kaip vilties simbolis.

Graikijoj lėlija taipgi buvo vartojama kaip vilties simbolis. Tą paprotį galima aiškinti tuo, kad lėlija pradeda labai anksti žydėt, daug anksčiau už kitas pavasario gėles, ir tuo būdu ji, kaip pranašavusi, jog ateina pavasaris, kad žydės gėlės, atnešdavo viltį geram derliui. Beveik visos tautos pripažino lėliją už skaistybės ir grožio simbolį ir už tokį atvaizduodavo alegoriškose pasakose ir paveiksluose.

Norėdami išreikšti paraudonavusio deivės veido puikumą, graikai dažnai sakydavo, jog lelijos ir rožės spalvos susiliejo jos veide. Lėlija ir rožė buvo vartojamos kartu ten, kur senovės poetai ir dailininkas norėjo atvaizduoti sveikatą, grožį, puikumą, skaistybę.

Senovėje, vėliuonio giminės, atėję atsisveikinti su jiems brangiu negyvėliu, barstydavo ant kapo baltas gėles — lėlijas.

Homeras lėlijos gražumą lygino su Trojos miesto senelių kalbomis. „Giesmių giesmėje“ mes taip pat randame puikius lėlijos sulyginimus.

Senovės giesmė sako, jog toji vilties gėlė ir išdžiuvusi nenyko.

Skautų ženklas — lėlija, heraldikoj žinomas vardu *fleur de lis*, yra toks pat senas ženklas kaip ir pats pasaulis, ir vi-

sos tautos. Pirmas lėlijos pasirodymas herbuose — paslaptingoj amžių gilumoj. Del to ir yra taip išsiplėtojusi legenda, jog lėlija nusileido žemėn iš dangaus. Liaudies fantazija kalba, jog pirmojo Prancūzijos karaliaus Chlodvigo krikšto metu, trys lėlijos nukrito ant jo iš dangaus, o vienas scholastikas Garopius pasakoja, jog dar Nojaus laikais prancūzai turėjo tris lėlijas gautas iš dangaus Šv. Jafeto pagelba.

Kaip ten būtų bet paveiksle, atvaizduojančiame karaliaus Chlodvigos krikštą, matome nusileidžiančius nuo dangaus angelus su lėlijomis (Reimsas).

Kai kurie mokslininkai mano, jog lėlijos vaizdai, puošiantieji skipetrus ir vainikus, yra ne kas kita, kaip paprasta kardo arba elebardos rankenų imitacija. Tokia gipoteza neišlaiko kritikos, nes lėlijos kaip gėlės buvo anksčiau vartojama, negu paprotys daryti ginklų rankenas lėlijos pavidalo.

Nuo senų laikų Prancūzų karal'aus herbe mes matome lėliją. Kitas Pracūzijos pilietis, neturįs karaliaus leidimo, negalėjo įdėti lėlijos į savo herbą. Tai buvo tik karaliaus teisė.

Lėlijos atvaizdo forma. Žinomas prancūzų mokslininkas M. Rejus, parašė įdomią knygą „Prancūzijos monarchijos vėliavų istorija", kurioje patalpinta daugiau kaip 300 visokiausių lėlijos atvaizdų, įvairių laikų ir tautų. Lėlijos atvaizdų klasifikacija labai sunki, nes vienoje ir toje pačioje epochoje pasitaiko keliariopos lėlijos atvaizdai, kurie buvo vartojami daug anksčiau arba vėliau. Pavyzdžiui vienam ir tame senovės paminkle sutinkame atvaizdus Florentijos ir geraldikos lėlijų. Normano lėlija buvo suspaustos formos ir galėjo būti patalpinta kvadrate.

Lėlijos atvaizdo išsiplėjimas. Čia daugiausia kalbėjau apie prancūzų lėlijų fleur de lis, bet istorija ir tyrinėjimai rodo, kad tas ženklas buvo gerbiamas visame pasauly ir pas visas tautas nuo pat seniausių laikų. Dažniausiai tą ženklą, kaip ir Prancūzijoj, pasisavindavo karaliai, ir tokiu būdu lėlija virto monarchijos ženklu. Karaliai turėdavo teisės leisti devėti lėliją savo herbuose ir kitiems bajorams, bet be jo leidimo nė vienas žmogus negalėjo dėvėti net paprasčiausiojo lėlijos ženklo. Anglijos karaliai, pretendavusieji į Prancūzijos sostą, įdėjo savo herban lėliją, kaip Prancūzijos emblemą. Tas įvyko viešpataujant Eduardui III, bet ir daug anksčiau Anglijos bajorų herbuose galima buvo sutikti lėliją. Ričardas Liūto Širdis turėjo lėlijos ženklą savo skipotre. 1800 metais Anglijos karaliai atsisako nuo savo teisių į Prancūzijos sostą ir nustojo dėvėti lėliją.

1742 metais Maskvoje buvo išleista Biblija gruzinų kalboje. Pirmajame jos puslapyje matome atspausdintą gruzijos karalių herbas su lėlijos ženklu. Lėlijos atvaizdas buvo išsiplatinęs ir tarp arabų. Manoma, kad lėlijos ženklą pas arabus užnešė kryžeiviai. Lėlijos ženklą taipogi galima sutikti Japonijoj ir Kinuose, kur kaip ir kituose kraštuose, to ženklo dėvėjimo teisė priklausė vien tik karaliams ir riteriams.

Lėlijos ženklas kompase. Skautų ženklas, kaip jau yra žinoma, atvaizduoja ne vien tik lėlijos gėlę, skaistybės emblemą, turinčios priminti savo trimis lapeliais tris įžodžio punktus, bet taip pat atvaizduoja kampaso rodyklę. Kaip kampaso rodyklė, taip ir skautas turi rodyti žmonėms tikrą kelią. Kampaso išradėjas lėlijos ženklu pažymėjo šiaurę, norėdamas tuo pagerbti Neapolio karalius, kurie tuo laiku turėjo savo herbe tris lėlijas. Nuo tų laikų užsiliko paprotys žymėti šiaurę dideliuose jūros žemėlapiuose ir kompase lėlijos ženklu. Tiktai 1851 m., kuomet Prancūzijoj kilo revoliucija, lėlija kaip monarchijos ženklas, buvo pakeistas penkiakampe žvaigžde.

Skautų lėlija. Skautų lėlija turi atminti skautams apie tris duotojo įžodžio punktus: Būti ištikimam Dievui ir Tėvynei, teikti pagalbą artimiems ir pildyti skautų įstatus. Vidujinis lapelis eina aukštyn ir primena apie pirmąjį pažadą (Dievas aukštai, danguje) dešinysis—teikti pagalbą artimiems (dešine ranka kur teikiama pagalba) kairysis — ištikimybė skautų įstatams (kairėje yra širdis).

Vertė V. J.

Vilkiukų skyrius.

Vilkiukai.

Čia nėra sistemingai apdirbtas vadovėlis, silpnokai ir vilkiukų auklėjamoji metodė nušviesta' nes tai laiko nuotrupų darbas, be to, ne praktikos padarinys, tik iš W. E. Ulman'o „Der Wölfling" ir O. Pantiuchovo „O. Bovamax" imtos yra mintys. Ką-ne-ką ir iš „Skautų Aido" 5 nr. ėmiau. Šis rašinys nepilnas ir todel, kad pav. laipsnių programos, šventės ir kiti dalykai visai tinkami ir, mano nuomone, priimtini kaip kad jie ten (Sk. A. 5 nr.) parašyti — antru kart juos spausdinti nebuvo prasmės, nes mes per maža turim vietos. Daviau čia pačias reikalingasias žinias, kurių šiandien pakaks esamai spragai užkišti. Išplitus vilkiukų būreliams, bus galima plačiau šį-tą parašyti. Gerai būtų, kad mes susitartumėm terminų reikalu, nes „S. A." vartojamos „gaujos" perdaug vilkiškos atrodo.

Jaunesnioji skautų organizacijos šaka vadinama vilkiukais*).

Organizacijos tikslas. Vilkiukų organizacija tai žaidimas vienodai įdomus tiek vadovaujančiam, tiek vadovaujamiems; bet mūsų „būrelių" tikslas tatai visiškai ne žaidžiant pergyvenamasai malonumas.

Mūsų tikslas — harmoningai auklėjant fizines ir psichines vaiko galias išauklėti tinkamą mūsų naujai atgimusiai Tėvynei Lietuvai pilietį.

Šis auklėjimas, kaip matyti iš vaikų nusižengimų statistikos ir medikų išrodymo, iki šiam laikui buvęs žemame laipsny.

Išauklėjimą vaiko charakterio, mes laikome svarbiau už mokslą.

Fizinį išsilavinimą skaitome ne mažesnės vertės už mokyklos teikiamąjį švietimą.

Išdirbimas charakterio ir išvystymas sveikatos — šit du vilkiukų organizacijos tikslu. Šio amžiaus vaikai yra tame gyvenimo periode, kuriame ir kūnas ir protas lengviausiai pasiduos vyraujančiai įtakai.

Galima tikėtis, kad ant mūsų taip anksti duoto pagrindo, visa tolimesnė eiga bus sėkminga, ypatingai del to, kad auklėjimo tąsa bus skautiškas auklėjimas.

Kas tai yra auklėjimas?

Auklėjimas tai yra ugdymas organizmo suteikiant jam atatinkamas sąlygas, padedant jam plėtotis.

Kaip vilkiukų auklėjimas, taip ir jų įstatai ne tokie, kaip skautų: tatai vien į skautus paruošianti medžiaga; negalima iš mažučių reikalauti eiti tas pareigas, kurių nesupranta ir nestengia atlikti.

Auklėti reikia ne vien fiziniai (išoriniai), bet ir intelektualiniai (dvasiniai, vidiniai) t. y. duoti ne tik tokius žaidimus, kurie patinka, bet ir tosius, kurie vaiką auklės fiziniai ir ugdys jo sielos galias: protą, valią, atmintį.

Mes stengiamės teikti vaikui ne tiek žinių, kiek išmokyti jį jas praktikoj pritaikinti.

„Prisitaikinti prie gyvenimo apystovų", sako Baden Powelis: „šit prie ko mes siekiame!"

Suprantama, tad nereiškia, kad mes vaikus mokome išimtinai vien pinigus uždarbiauti. Mes norėtume išmokyti jaunuomenę vispusiškai naudotis protu ir mokėti gyventi laisvai pasiturinčiai ir laimingai.

Auklėti reikia ne draudimais — „to nereikia, to negalima, to nedaryk . . ." — reikia duoti tikrą nurodymą.

Gudrus Platonas pasakė gilią mintį, kad kiekviename kūdikyje yra paslėpta gėrio ir auklėjimo tikslas — išvystyti šias „gerąsias ypatybes" ne sausais pamokymais ir taisyklėmis, bet gyvąja praktika.

Šit Baden Pawelio kai kurie nurodymai vadovams: reikalinga būti draugu (jų žaidimuose ir juokuose), kuriuo vaikai pilnai pasitiki. Šis draugas privalo jiems vadovauti, patraukdamas juos į save savo pavyzdingu laikymusi, bet negali būti rodančiu kelią stulpu, dažnai labai aukštai stovinčiu virš jų vaikiško sugebėjimo.

Užtat visumet reikia turėti omeny, kad 8-10 metų vaikas psichologiniai yra visai kas kita, negu 11-15 m. Be abejonės ši riba yra ne ryški, ne visumet patėmyjama, bet labai svarbi.

Vaikai vilkiukų amžy turi dažniausia šių palinkimų: melo, būti egoistais (savymeilės), kietaširdiškumo, mėgti girtis, arba

*) Skautų org-ją galima taip paskirstyti: vilkiukai 8-12 m, skautai 12-18 m, pagalios Roveriai nuo 18 m, Skautininkai pas mus Lietuvoje sudaro atskirą organizaciją — skautininkų sąjungą. Visi šių org-jų principai tie patys.

būti kerštingais, bet visai tai ne kvailo sumanumo, bet, tiesiog, kaip tikrą šio amžiaus protinio išsilavinimo padarinį.

Vyresnieji nekaip skautų amžiaus berniukai linkę į didvyriškumą; vadovaujant prityrusiam vadovui, jie imas visuomeninio pobūdžio darbų su kitomis draugovėmis ypač riteriškoje tarnyboje; be to, jaunesnieji berniukai, vos dar praaugę kūdikio amžį, esti daugiau individualingi, daugiau savyje užsidarę, pirmu kart bando savo jėgas ir, be abejonės, jei jiems kas nors pavyksta, trokšta pasigirti savo sugebėjimu. Vaikas, vos vos metęs savo

Ima reikštis individualumas, kūryba, noras pažinti naujenybių, naujų žaislų, žaidimų, kolekcijų rinkimo. Triukšmas ir triukšmingi, dažnai storžieviški žaidimai. Pasakos apie vikrius pasišventimo žygius.

Po vienuolikos metų — kooperacija (draugijinis jausmas).

Žaidimai sulyg taisyklėmis; grupių žaidimai.

Neužmirškite, kad iš vilkiukų nereikia iš karto formuoti skautus. Skautybė vilkiukams neprieinama: jie dar per maži būti skautais. Jiems tik reikia pastatyti tikslu išaugti skautais ir tapti nariais geres-

Estų skautai stovykloje prie Talino miesto.

žaislus, dar pusiau fantazijos ir pasakų pasauly gyvena; jis dar linkęs greičiau imti, gauti negu duoti; jis gyvena patį labiausia sugebantį priėmimo, pasekimo arba pamėgžiojimo periodą.

Sėkloms daugel kenkia diegai, bet mums ir šiame augume lengva mokančio ranka nukreipti juos į gera . . . Tuo tikslu bereikia tik juos taisyti nuolat, ne iš karto. Jei jūs imtūt veikti atšiauriai, žiauriai, tuomet vaikas išmoktų kiek gudriau meluoti, slėpti savo egoizmą ir puošti savo veidmaniškumą.

Vaiko psichologiją galima paskirstyti daug maža šiaip:

Iki 8 metų vaidentuvės gyvenimas.

Pradžia suvokimo aplinkumos daiktų, pradžia kūrybos, pasakos, ir tt.

Nuo 8-10 metų individualizmo apsireiškimas.

nės išsilavinimo atžvilgiu draugovės.

Vilkiukų auklėjimas, jų įstatai ir įžodis ne toki kaip skautų: jie vien ruošia skautus.

Augąs vaikas negali nė 10 minučių vietoje išsėdėti: nuolat juda, kruta, bėginėja, — jis visą laiką bręsta ir fiziniai ir intelektualiniai. Todel nuolat keiskite vietą, užsiemimą ir duokite progos bėginėti. Jei galite, patys parodykite jam, kaip reikia bėginėti, šokinėti, straksėti, mėtyti ir gaudyti sviedinį ir tt. — tatai geriau už visokią gimnastiką.

Žaidimas, geram vadovui vadovaujant, tai geriausia auklėjimo priemonė ne tik dvikojui vilkiukui, bet ir keturkojui.

Vilkiukų būrely dirbdami, stenkitės padaryti is jo vieną šeimą, bet ne vien šeimą — ir laimingą draugiją.

Skautam rekomenduojama **šypsotis**, vilkiukai privalo nesušypsoti, bet **juoktis.**

Juokas — nuodai visiems blogumams. Vaikas kurs daug juokias, mažai meluoja.

Vilkiukų burys (kuopa, gauja?) negali būti didesnis, kai 32 vaikų. „Aš pats“, sako Baden Pawelis: „galiu duoti gerą individualinį išauklėjimą tik 16 berniukų“.

Galima tikėtis, kad mūsų taip anksti pradėtasis auklėjimas, o ir visas tolimesnys bus pasekmingas, ypatingai del to, kad vilkiuko auklėjimo tąsa, bus skauto auklėjimas. Gal būt žmonės fiziniai stiprūs ir ištvermingo būdo tuomet sudarys mūsų Tėvynėje didžiumą, bet ne retai išimtis.

Vilkiukų būrelio įstatai.

1. Vilkiukas klauso senojo vilko.

Keturkojis vilkiukas žino, kad senas vilkas yra gudrus ir prityręs. Vilkiukas dargi senam vilkui nėsant pildo jo įsakymus ir žino, kad tas jo darbas suteikia gaujai naudos. Taip pat ir vaikai — vilkiukai visumet pildo įsakymus senojo vilko, tėvų ir mokytojų. Pats mažiausias vilkiukas pasistengs išpildyti visus norus savo vyresniųjų.

2. Vilkiukas nepasiduoda pats sau.

Kaip ir tikriems vilkiukams, vilkiukams vaikams tenka dirbti kartais neįdomių ir nemalonių darbų, bet jis savęs nepaiso, nepasiduoda savo blogiems norams, mintims ir pradėtąjį darbą visumet baigia.

Vilkiukų įžodis.

Stengsiuos visomis jėgomis būti: 1. ištikimas Dievui, Tėvynei ir Vilkiukų būrio Įstatams, 2. Kasdien kam nors padaryti gerą patarnavimą.

Įžodžio reikšmė. a. Ištikimybė Dievui tai reiškia, kad niekuomet negalima Jo užmiršti, tuo būdu jūs niekad nieko bloga nepadarysite, o jei ką blogo darydami Jį prisiminsite — tuoj liausitės. Jus moko dėkoti Dievui už maistą; priderėtų Jam dėkoti už kiekvieną gėrybę: pav. pietus, gerai pavykusį žaidimą, ar linksmią praleistą dieną, net už tai, jei jus nelaimei ištikus sugebėsite linksmai šyptelti. Jei Dievas jums duoda džiaugsmą reikėtų Jam už tai dėkoti taip pat, kaip tai jūs darote tam, kuris jus patenkina.

b. Ištikimybė Tėvynei ir Valstybės įstatams.

Taip kaip būry vilkiukai priklauso seno vilko, o šešete — vyresniajam, taip ir bendrai gyvenime (o tuo labiau — gyvenime tokios didelės šeimos, kaip valstybė),be ištikimybės ir paklusnumo Valstybės Valdžiai yra negalima jokio darbo pažanga.

c. Ištikimybė vilkiukų Įstatams. Kiekviename žaidime yra savotiški įstatymai, suprantama. reikia jų klausyti. Mūsų žaidimuos, mūsų vilkiukų organizacijoje yra taip pat įstatymai. Jų yra du.

II. Pagalba artimui. Skautai ir vilkiukai turi vieną gerą auklėjamąją priemonę: kasdien padaryti žmogų laimingu. Kuri gi šitoji priemonė? Argi nelinksmu skautiški žaidimai, iškilos, stovyklos, pašnekėsis prie laužo, virimas valgio, stebėjimas gyvulių gyvenimo . . . Taip. Visa tatai jiems labai patinka, bet turi dar kitą būdą laimingais tapti. Tas būdas gana paprastas: daryti kitus laimingais. Kiekvieną dieną jie stengias kam nors padėti, artimam draugui, ar pirmą ir, gal būt,paskutinį kartą sutiktam nepažįstamajam. ar tam, kuriam gal keršyti norėtųs, būtų tai vyras ar moteris, by tik ne pačiam sau. Pati nežymiausioji pagalba namuose (padėti motinai ar tarnaitei), arba šalia namų vis tai jiems suteikia daug laimingų valandų . . .

Įstojimas į būrį.

Įstojant į būrį reikia žinoti vilkiukų įžodis, įstatai, mokėti vykinti pradžios paprasčiausioji rikiuotė ir tt. Vilkiukui išmokus sutartus vilkiukų ženklus, įstatus ir k., jam duodamas ženkliukas — vilko galva, ir jis tuomet vadinasi minkštakojis. Minkštakojis gali nešioti vilkiuko uniforma, o kada išmoksta sulig taisyklėmis gyventi, gauna žvaigždutę ant kepurės ir esti skaitomas tikru vilku.

Šešetai.

Vilkiukų būrys skirstoti „šešetais“ (= skautų dr-vė skiltimis). Kiekviename šešete yra vyresnysis. Kiekvienas šešetas vadinasi kurios nors vilkų rūšies vardu: didieji, juodieji, pilkieji ir k. Šešetui vadovauja skautas, arba **gerai prityręs** vilkiukas. Vadovo įsakymai būtini ir privalomi.

Vilkiukų saliutas ir uniforma. Vilkiukai saliutuoja abiem rankom, dviem (rodomuoji ir viduriniu) praskėstais pirštais: rankos prideda ties smulkiniais.

Uniforma panaši į skautų, su tais skirtumais, kad blūzė tamsiai žalia ir vieton skautiško fetro jie dažnai nešioja mažą apskritą su matikėliu kepurikę.

Ką jaunas vilkiukas gali ir privalo žinoti.

1. Įstatus.
2. Šūkį.
3. Sutartąjį būrelio šūkį.
4. Antrašus savo vadų, nuo savo namų artimiausią kelią į būrelio būklą, į gaisrininkų stotį, į artimiausią gydytoją, vaistinę, artimiausią telefono nr.
5. Švilpesius. Laukuose arba girioje susižinojimui ar padavimui komandos naudojamosi švilpuku, Šit sutartieji švilpuko švilpesiai:

— domė,
— - — - — - — - — - — - sueiga, susieiti,
- marš, bėgte arba pradėti žaisti,
- - - stok, baik žaidimą,
- - ramiai,
- - — - - — sustok, palik (laike rikiuotės),
— - - - - - šešetų vadai prie būrio viršininko,
— — - — — - lėčiau,
— — — — — — paojus, pagalbos.

Žemėje daromi ženklai. (paprastai daromi dešiniamė kelio pakraštyj).

1. šiuo keliu eik!
2. šiuo keliu neik!
3. aš nuėjau namo (į stovyklą).
4. už 3 žingsnių paslėptas laiškas.
5. mes išsiskirstėm (nurodytomis kryptimis).
6. lauk manęs čia 20 minučių
7 eik tu namo (į stovyklą)

Sudarė Petras B.

Iš Skautų gyvenimo.

Alytus. Skautijai besiplėčiant, pagalios ji pasiekė ir šį kampelį, kuris dabar galima sakyti dzūkų krašto kultūriniu centru tapęs.

Pirmieji Alytaus skautai tai buvo O. Dzenkauskaitė Pr. Tumas J. Borevičius ir A. Graževičius.

Vėliau atsirado gražus būrelis jaunuolių, norinčių būt skautais, ir įsikūrė 3 skiltys: dvi berniukų ir viena mergaičių. Nors ir nebuvo dar įsiregistravę vyr. skautų štabe, bet vis delto veikė mok. S. Slavėno padedami. Užsiėmė įvairiais žaidimais, sportu, darė sueigas ir t.t. Birželio 15 d. išlaikę kvotimus į III laipsnį, davė įžodį. Tuo baigės priešatostoginis darbas.

Po atostogų pirmiausiai rūpėjo įsiregistruoti V. Štabe. Mok. S. Slavėnas padavė prašymą ir spalio m. 18 d. gavo leidimą organizuoti berniukų dr-vę. Bendroje sueigoje XII. 14 d. priimta „Vytauto“ dr-vės vardas, o š. m. 5 d. sausio m. V. Štabas įregistravo ir pavedė dr-ko pareigas eiti mok. Slavėnui. Paskutiniu laiku susiorganizavo ir mergaičių draugovė, ir tikimasi greitu laiku įsiregistruoti V. Štabe.

Didelis smūgis ištiko Alytaus skautus 21 d. vasario m. smegenų uždegimu mirė pirmoji jų organizatorė ir pirmoji Alytaus skautė Onytė Dzenkauskaitė. Velionė pirmoji stojo plėsti Alytuje skautybės idėjas ir iki paskutinei gyvybės valandai buvo tam atsidavusi. Jau mirtinai susirgusi vis dar galvojo ir tvėrė savo tolimesnio darbo planus.

Ir iš tikrųjų šiandien mums nieks negali jos pavaduoti. Bet vis tikimasi kaip nors susitvarkyti.

Iš žymesnių atliktų darbų reikia paminėti skaityklos įsteigimą ir prie At-kų kuopos vakaro suruoštą loteriją, kuri davė apie 300 litų pelno.

Loterijos suruošimui daug pasidarbavo skiltininkė E. Staneikaitė.

Bendrai imant, Alytaus moksleiviai skautais vis labiaus domisi ir skaitlingiau prisideda. *G. Panemunis.*

Kauno skautų ir skaučių darbų paroda. Š. m. balandžio 16, 17 ir 18 d. Kauno V. „Aušros“ gimn. bute įvyko K. skautų rankų dirbinių paroda. Matyti, kauniškių šiemet pasidarbuota, nes keturi kambariai, kuriuos užėmė paroda, buvo

beveik pilni skautų darbelių. Malonus ir gražus įpūdis darosi, matant, kad skautai nesnaudžia. Atsitaikė dirbinių, apie kurius aš net paabejojau, ar tai gali būti jų pačių darbai — taip gražūs. Matosi įvairių paveikslų, pačių skautų pieštų; gražių mūsų skaučių siuvinių ir kita. Tik jau įvairių kolekcijų pinigų, manau, net perdaug.

Įdomiausių dirbinėlių galima buvo pamatyti III-je skautų ir I-je Kauno skaučių „Birutės“ draugovėse. Gražiai atrodė ir IV-tos draugovės palapinė. S.

Kėdainiai. Kėdainių miesto apylinkės gyventojai prieš karą buvo smarkioje lenkų dvarų įtakoje. Lietuviškai mažai kas bekalbėdavo. Lietuvių gimnazijoje dabar yra daug buvusių lenkuojančių lietuvių tėvų vaikų. Tad nenuostabu, kad skautų draugovėse tokių lietuvių vaikučių yra nemaža.

Skautai jau senai čia buvo susibūrę į 2 draugoves — mergaičių ir berniukų. Pastaroji neužilgo iškriko ir skautų judėjimas Kėdainiuose buvo apmiręs, visai bežlungąs.

Tiktai greta Kėdainių Dotnuvoje apsigyvenus panevėžiečiams skautams Kuprioniui ir Sokui ir vietos skautei M. Sakauskaitei energingai pradėjus veikti, sustiprėjo mergaičių draugovė, vėl įsikūrė berniukų.

Ir štai š. m. balandžio 23 d. skautai viešai pasirodė. Su orkestru dalyvavo pamaldose, atliko paradą, žaidė sportinius žaidimus. Vakare vienomis savo pajėgomis suruošė vakarą.

Vakare buvo sakomi eilėraščiai, rodoma gimnastika, piramydės, 2 komedijėlės, gyvieji paveikslai, solo dainuota. Vakaras jaukus ir malonus. Žodžiu sakant kėdainiškių skautų pasirodyta, kiek iš jų šiuo metu sunku būtų daugiau bereikalauti.

Tą pačią dieną Kėdainiuose įsteigtas tuntas iš minėtų Kėdainių dvejų draugovių ir Dotnavos skautų skilties — roverų kandidatų. Girdėtis yra dar Šėtoje skautų, tačiau su jais ryšių tuo tarpu neturima. Kėdainių tunto tuntininkas yra paskirtas jau ilgą laiką tuntininkavęs Panevėžy vyr. skautininkas Jonas Kuprionis. Jo padėjėjas Dotnavos skilties vyr. skiltininkas Juozas Sokas. Be to adjutantas Kėdainių draugininkas Daukša ir iždininkė draugininkė M. Sakauskaitė.

Tunto štabe sudaryti skyriai su vedėjais: literatūros — Dotnavos skautas Venslovas, ūkio — instruktorius Pr. Morkūnas ir vilkiukų — Skautė Volkaitė. Vilkiukų nors dar nėra suorganizuota, tačiau tuo reikalu bus rūpinamasi. Taip pat laukiama susiorganizuosiant skautams remti draugijos.

Tunto štabu beposėdžiaujant dotnuviškiai skautai visus dalyvius apdovanojo savo kūrinėliu — vienkartiniu šv. Jurgio dienai paminėti leidiniu „Skautas“. Jo čia nerecenzuosim, tikimės „Skautų Aido“ redakcija bus jį gavusi paminėti.

Užbaigiant buvo nusifotografuota.

Besikuriantį tuntą telegrama sveikino skautų Šefo Pavaduotojas ministeris p. Čarneckis. Tuntininkas telegrama sveikino skautams remti draugiją ir vyr. skautų štabą.

Sukrusta, sujusta ir veikti pradėta. Linkėkim gero pasisekimo. *Pr. Vadeiša.*.

Vilkaviškis. Š. m. balandžio 26 d Vilkaviškio tunto skautai šventė savo penkerių metų gyvavimo sukaktuves. Jau apie $8^1/_2$ val. ryte prie Gimnazijos, tai tenorais tai basais skambėjo skiltininkų „ramiai“ „kairėn“ „pagarba“... Vėliau buvo perskaitytas tuntui Įsakymas, o $9^1/_2$ val. bažnyčioj buvo pamaldos ir pamokslas. Po pamaldų, visiems atvykus prie gimnazijos, paskaut. V. Bačinskas daro trumpą apžvalgą 5 metų skautų veikimo. Toliau sveikinimai. Sveikina p. Gimn. Direktorius, pabrėždamas sunkų kūrimosi darbą, p. Apskrities Viršininkas, prof. Eretas, L. Š. S. vilk. skyr., L. J. „Pavasario“ s-ga. Vyresn. ir Jaunesn. „Ateitininkų“ kuopos Mariampolės Tuntas ir Panevėžio Tuntas bei Alytaus skautai (raštu). Indomiai kalba prof. Eretas paliesdamas Anglijos skautus ir pasaulio skautų šefą Badeną Pauelį. Parodo priežastį del ko ir pats įstojo į skautų eiles ir kad Lietuvoj skautybė turi plačią dirvą savo idėjas skleisti. Pabaigoj kalbos sušunka valio Liet. skautų Šefas Valst. Prezidentas valio Lietuvos skautai!

Po sveikinimų paradas. Paradą priėmė tuntininkas prie Nepriklausomybės Paminklo. Tarp svečių buvo daug N. Ulanų p.

karininkų. Griežė to pat pulko orkestras.

Po parado gimnazijos aikštėje pradėta „skautiškoji programa“. Kiekviena draugovė buvo šį tą paruošusi. Visiems labai patiko skaučių plastika, joms pačioms daina akompanuojant. Vyrų Draugovės parodė keletą gimnastikos pratimų, pašnekesių, piramidžių na, ir kitokių „štukų“. Daugiausia gyvumo parodė II vyrų draugovė. Šioj šventėj pirmą kart pasirodė vilkiukai, o vilkiukės ir gražiai padainavo. Gaila, kad išskyrus Mariampolės tuntininką ir dar du jų skautu niekas iš kitų vietų neatvyko. 23 Pilviškių skautai atvyko tik programai baigiantis, todel dar kai kas iš programos teko pakartoti. Su jais atvyko du mokytoju kurių vienas p. Krulickas yra Pilviškių skautų globėjas (dabar Pilviškio skautai įeina Vilkaviškio Tunto Rajonan).

Po to buvo Įžodis. Įžodį davė 42 kandidatai, kurių 22 pilviškiečiu.

Palinksminti Pilviškių skautus ir skautes po pietų susirinkta „koncertinę dalį“ išpildyti; tai buvo žaidimai, dainos ir šiaip jau pasikalbėta. Išvažiuojant sušunka vieni kitiems valio ir visa dienos programa baigiasi.

Bendrai, reikia pasakyti, šventė pavyko neblogai. Gausinga publika buvo labai patenkinta; daugelis sakėsi tikrai „rašytūsi į skautus jei tik jaunesnis būtų“.

Labai malonu, kad galime sujdominti visuomenę, bet atminkime kad galėjome gi ir geriau tai visa atliktil *Krsp.*

Šv. Jurgio šventė.

Mažeikiai. Balandžio 23 d. yra viso pasaulio skautų patrono šv. Jurgio diena. Tą dieną švenčia kiekvienas skautas, ar jis būtų vokietys ar prancūzas.

Štai ir mes Mažeikių pr-jos skautai, kiek aplinkybės leido, šventėme tą visiems skautams brangią šventę. Nors tą dieną gimnazijoj buvo pamokos, bet apie $3^1/_2$ v.v. į gimnazijos kiemą rinkosi skautaiės. Atėjo draugininkai ir ėmė tvarkyti savo skautus. Išrikiave, praneša visiems skautams, kur jie turėsią eiti. Ilgai ne laukę iškeliavome.

Didžiulė mergaičių ir berniukų grandinė pasipylė gatvėn. Nors didelis skaičius buvo, bet tvarka buvo pavyzdinga. Ejome ant upės Ventos kranto, į Rausčio pušynėlį. Eidami dainavome skautiškas ir tautiškas daineles, kad net neteko pamatyti, kaip atsidūrėme už $3^1/_2$ kilometro nuo miesto. Rausčio pušynėlyje. Čia atvykus, buvo paduota komanda išsiskleisti 5 min.

Praslinkus 5 min. buvo sušvilpta sueigai. Į tą mūsų šventę atsilankė gerb. pedagogai ir porą svečių.

Draugininkas Titas papasakojo apie šv. Jurgį ir šios dienos šventę. Paskui buvo praneštą apie Lietuvos skautininkų 1925 m. suvažiavimą.

Padarius pranešimą apie laikytos skautininkų suvažiavime paskaitos, buvo padaryta 20 min. pertrauka, per kurią užsiėmėme žaidimais. Praslinkus 20 min., davus ženklą, susirenka skautai-ės ir vėl susėda ratu. Čia pranešama skautininkų suvažiavimo nutarimai ir kalbama apie einamuosius reikalus. Kai buvo kalbėta apie „geležinį įstatą“, tą klausimą referuoti padėjo p. Direktorius, už ką mes jam atsilygindami, sušukome tris kartus „valio“.

Po to vėl žaidėme. Visų ūpas buvo geriausias. Bet saulė jau leidosi. Taigi tas mus vertė rūpintis grįžti. Nieko nelaukdami, iškeliavome. Eidami dainavome daineles.

Sugrįžę į gimnazijos kiemą, kad mūsų dr-vės ir visi skautai gerai gyvuotų, sušukome tris kartus „valio“. Paskui sušukę du kartu „skautas“ ir trečią kartą „Mažeikiai“, išsiskirstėme su geriausiu ūpu.

Čia reikia pastebėti, kad pas mus, kur tiek visokių „revoliucijų“ įvyko, dabar skautų gyvenimas žymiai pagerėjo ir darbuojanties tokiems darbštiems vadams, ir labai daug padedant p. Direktoriui, skautų idėja, Mažeikių visuomenės akyse bus atitaisyta. *Verkianti širdis.*

Šiaulių rajono tuntas. Tunte, Šiauliuose ir rajone, skautu-čių yra apie 400, 12 draugovių ir 7 atsk. skiltys.

— Draugovės daro sueigas 1-4 kart mėnesy, o skiltys 5-9 kart. Tunto sueigas daromos rečiau, nes iki šiol nebuvo patogios vietos, ir visoms draugovėms nevisumet laikas suderinamas.

— Skautai ketvirčiui gavę bent vieną „2“ ar iš elgimo sumažintą laipsnį iš draugovių paliuosuojami iki pasitaisys.

— III-os „Kęstučio“ dr-vės „Gandrų“ skiltics klrpykla veikia 2 kart į sąvaitę.

— Ypatingai tektų domėtis vilkiukų-kių veikimu. Jie — būsimieji skautai, ateinančioji mūsų karta, jie nuo 6-10 met. įstoję į organizaciją išsidirbs ir kūnu ir dvasia tikri skautai. Šiauliuose yra 2 gaujos: 1 bern. antra mergaičių. Dauguma vilkiukų ar liaudies mokyklų mokiniai ar šiaip „gatvės“ vaikai. Vilkiukės daro savaitėj 2-3 rankų darbelių užsiėmimus, per kuriuos karpo, piausto, siuva, ardo, siuvinėja ir tt. Kiekviena noriai ir su atsidėjimu darbuojasi, klausydama vilkės nurodymų. Vilkė tuo laiku pasakėles, atsitikimus pasakoja, ar ką nors skaito ir tt. Visos dėmėsi, klauso. Sueigos, tariami susirinkimai, labai įdomiai praeina. Matyt vilkių rūpesnio dedama. Vilkiukų veikimas kol kas nelabai ypatingas, nes nesenai dar tesusitvarkė.

— Tunto skautai-ės aptaisė Lietuvos kareivių kapus, iki šiol jie buvo labai apleisti, ir veik niekeno neprižiūrimi. Dabar kitokia išvaizda, sukasta, sutvarkyta, papuošta, apsodinta gėlėmis, žolelėmis ir tt. Greitu laiku bus ant kiekvieno kapo uždėti betoniniai kryžiukai, kurie jau yra pačių skautų padirbti. Kryžius dirbant medžiaga rėmė kariai.

— Beveik visos draugovės ar jų skiltys, jau buvo iškilose.

— 26 balandžio buvo, šv. Jurgio šventei paminėti, Tunto sueiga. Apie $9^1/_2$ val. ryt skautai-ės išsirikiavę draugovėmis vyko bažnyčion ir ten apie 11 val Parodos Aikštėn, kur ir įvyko sueiga. Daryta žaidimai, skilčių konkursai k. a. kiaušinienės kepimas, rungtynės ir tt. Dainuota, kiekviena draugovė rodė ką naujo moka. Labai visiems patiko miesto draug. „skautas be kaulų“, juokino visus savo akrobatiškais judėsiais. Nenorisi tikėti, kad taip žmogus gali išlavinti savo kūną tokiems sunkiems judėsiams, taip vikriai atlikti. Vėliau skaitomi Tuntininko įsakymai, kur be ko kita 3 skautai pakėliami vyr. skiltin. laipsnių, keli skiltininko ir keliolika paskiltininko. Po įsakymų, apie 50 skautų ir skaučių davė įžodį. Po įžodžio visi pakeltieji ir davusieji įžodį, buvo sustatyti prieš Tunto vėliavos, kur tuntininkas pasakė prakalbėlę, nurodydamas kokios pareigos ir reikalavimai jiems uždedami. Be to buvo kun. Stonio pašnekėsys apie šv. Jurgį, jo gyvenimą ir darbus buvo nupasakota ir paiškinta, kodel jį skautai laiko savo globėju.

Vėliau tuntininko adjutanto pareigos buvo perduotas paskiltin. Kaziui Palčiauskui. Paskaut. K. Laucui už darbštumą ir pasišventimą einant tunt. adjutanto pareigas, tuntininkas padėkoja ir tikėjosi, kad pskt. K. Laucius ir toliau dirbs skautijos labui. O visas tuntas sušuko galingai „Budėk!“, tuo išreikšdamas pskt. Lauciui savo padėką. *Ant. S-lius.*

Klaipėda. Mums, rodosi pavyks gauti iš Klaipėdos uosto valdybos laivų ir butą, kur įrengsime savo draugovės būstinę. Vedame derybas su Danų skautų „Speider — Depotet“ del uniformos ir amunicijos. Aptaisome žuvusiųjų Klaipėdą vaduojant savanorių kapus. Po Velykų atostogų Klaipėdos skautės padarė trijų dienų iškilą į Žemaičius. Sekminėms skautai rengiasi daryti 3 d. iškilą į Nidą (50 klm. nuo Klaipėdos ant kapų). Tuo tikslu Vyr. sk. štabas skolins 3 palapines.

Br.

Užsieniuose.

Siamas yra Indostano valstybė 9 mil. gyv. nesenai pradėjusi sparčiai žengti kultūroje. Nesenai išleista brošiūra apie Siamo skautus rodo, kad skautų sąjudis ten plačiai įsigalėjęs. Ten yra 24515 skautų ir 1040 skautininkų. Skautų prezidentas yra Siamo karalius Rama VI.

Skautams žinotina.

Visi turį reikalų su **Šiaulių Rajono** skautų tuntu, prašomi kreiptis į Š. R. tuntininko adjutantą Kazį Palčiauską šiuo antrašu:

Šiauliai, Mokytojų Seminarija, Aušros al. 50.

Pranešimas.

„Skautų Aido“ administracijos galūtinas antrašas: **Kaunas, Duonelaičio 13-a2, Kęstutis Grigaitis.** Taip reikia rašyti siunčiant perlaidas prenumeratai, reikalavimus ir kt.

Leidžia — Vyriausias Sukatų Štabas.
Redaktorius: Stud V. Čečeta.

„6“ — vieną; prieš „7“ — tris; prieš „8“ — šešis; prieš „9“ — du; prieš 10 — keturis; prieš „11“ — nereikia; prieš „12“ — du.

1927 metams.

Pastatyk taškus sekančia tvarka; prieš „1“ — penkis; „2“ — vieną; „3“ — vieną; „4“ — keturis; „5“ — šešis; „6“ du; „7“ — keturis; „8“ — nereikia; „9“ — tris; „10“ — penkis; „11“ — vieną; „12“ — tris.

Skautas.

Galvosukis.

Sau-ka-ja-ge-dai-das-ka-ri-nas-ant-geo-ran-ra-e-eu-ni-ša — lė-me-t-ba-nu-t-lek-o-ja-a.

Iš šių raidžių reikia sustatyti žodžiai, kurių pirmosios raidės sudarytų vieno skautininko pavardę.

Yra žinoma, kad:

1 žodis — medžio ar šiaip augmens dalies pavadinimas.
2 žodis — moters vardas.
3 „ daiktas kenksmingas žmogui.
4 „ viena didžiausių žmonijos nelaimių.
5 žodis — vienas fizikos reiškinys.
6 „ žmogaus kūno dalis.
7 „ viena mokslo šaka.
8 „ vyro vardas.
9 „ gamtai gyvybę teikianti iėga.

Jonukas.

Nauji skautų leidiniai.

1. **„III-čio skautų laipsnio programos aiškinimai“.** Rokiškis 1925 m. Pavyzdingai „Žvalgų takelio“ administracijos išleistas šapirografuotas 56 pusl. su viršeliu sąsiuvinio. Paruošė paskautin. A. Deksnys. Gausiai piešinėliais iliustruotas ir gražintas. Kaina nepažymėta.

2. **„Seinų skautas“** 1 nr. Seinų „Žiburio“ gimnazijos (Lazdijuose) skautų laikraštėlis. Šapirografuotas sąs. form. 32 pusl. Raš nėliai daugiausia jauniausių klasių moksleivių. Yra morzės ir semaforo abecėlės. Išleistas neblogai. Kaina nenurodyta.

3. **„Skautų vairas“.** Biržų skautų I „Kęstučio“ dr-vės šapirogr. laikraštėlis. 1925 m. kovo mėn. išėjo 2 nr. 36-ių pusl., su viršeliu, didelio formato, gražiai padabintas piešinėliais. Turinys: skautų rašyti eilėraščiai, apsakymėliai, draugovės istorija (metus gyvuoja) ir kt. Kaina nenurodyta.

Aritmetikos kurjozas.

1	(×6)=	6	(×6)=	36	(—1/6)=	30	bendra suma =	73	suma skaitm.=	10	suma skaitm.	1.
2	„	12	„	72	„	60	„	146	„	11	„	2.
3	„	18	„	108	„	90	„	219	„	12	„	3.
4	„	24	„	144	„	120	„	292	„	13	„	4.
5	„	30	„	180	„	150	„	365	„	14	„	5.
6	„	36	„	216	„	180	„	438	„	15	„	6.
7	„	42	„	252	„	210	„	511	„	7	„	7.
8	„	48	„	288	„	240	„	584	„	17	„	8.
9	„	54	„	324	„	270	„	657	„	18	„	9.

Dar įdomesnė eilė gaunama rezultate tų pačių veiksmų su skaičiu 7; paskutinis stulpukas skaičių susidėda vien tik iš dėvyniukės. Iš tikrųjų:

1	(×7)=	7	(×7)=	49	(—1/7)=	42	bendra suma=	99	suma skaitm.=	18	suma skaitm.	9.
2	„	14	„	98	„	84	„	198	„	18	„	9.
3	„	21	„	147	„	126	„	297	„	18	„	9.
4	„	28	„	196	„	168	„	396	„	18	„	9.
5	„	35	„	245	„	210	„	495	„	18	„	9.
6	„	42	„	294	„	252	„	594	„	18	„	9.
7	„	49	„	343	„	294	„	693	„	18	„	9.
8	„	56	„	392	„	336	„	792	„	18	„	9.
9	„	63	„	441	„	378	„	891	„	18	„	9.

Išaiškinti šiuos nuostabius, iš karto, rezultatas labai lengva, turint omeny, kad kiekvieno skaičiaus skaitmenų suma lygi liekanai dalant šį skaičių iš devynių.

Iš rusų k. vertė *Skautas.*

Lietuvos kariuomenės karininkų laikraštis

„KARDAS“

Pradėjo eiti š. m. sausio 15 d. Eina du kart per mėnesį 16 pusl. Laikraštis svarsto kariuomenės, krašto gynimo, karo mokslo ir karo meno klausimus. Laikraščiui rūpi tirti savo krašto apsaugos ir jos resursų klausimus, stiprinti tarp kariuomenės vaidmenį krašto gynimo darbe. Dedama žinių iš mūsų ir kitų valstybių kariuomenių gyvenimo.

„KARDE“ bendradarbiauja tikrosios ir atsargos tarnybos karininkai ir kiti tautos ir visuomenės veikėjai.

„KARDĄ“ leidžia KARO MOKSLO DRAUGIJA, atsakomasis redaktorius majoras K. SKUČAS.

Prenumerata: Lietuvoje: metams 32 lt., pusmečiui 17 lt., mėnesiui 3 lt. Kariams per savo dalis metams 24 lt., mėnesiui 2 lt. Atskiras Nr. 1 lt. 50 ct.

Užsienyje: metams 48 lt., pusmečiui 25 lt., mėnesiui 4 lt. 50 ct.

ADRESAS: Kaunas, Vyriausias štabas.

„TRIMITAS“ didžiausias.

„TRIMITAS“, tik „TRIMITAS”.

„TRIMITAS“ pigiausias.

Geriausias, pigiausias, didžiausias savaitinis nepartinis laikraštis. leidžiamas Šaulių Sąjungos.

Teisingai. drąsiai ir atvirai pasisako visais opiausiais klausimais ir reikalais. Duoda da g žinių, įvairių straipsnių apysakų eilių, įvairenybių, korespodencijų ir kito. Deda kas mėnuo po 1 paveikslą mūsų tautos įžymiųjų žmonių, su jų gyvenimo ir darbų aprašymais.

„TRIMITAS“ eina kas sąvaitė didelėmis 32 puslapių knygelėmis, su gražiais viršeliais.

„TRIMITO“ kaina Lietuvoje: metams 15 litų ; pusmečiui 7 lit. 50 cnt.; 3 mėnesiams 3 lt. 75 cnt, paviennis Nr. 40 cnt. Užsieniuose: metams 30 lit. pusm. 15 litų.

Adresas: „Trimito“ Administracija Kaunas, Lais. Al. 26.

„TRIMITAS“ geriausias

Spaustuvė „Titnagas“ Šiauliai.

89. 184. 366